

Rasspecifik avelsstrategi RAS för Japanese Chin

Innehåll

Innehåll	2
Inledning	3
Generellt om rasen	4
Rasens historia, bakgrund och utveckling	4
Övergripande avelsmål för rasen	7
Rasens population/avelsstruktur (SKK/Avelsdata).....	7
Nulägesbeskrivning.....	7
Populationsstorlek, registreringssiffror	7
Import av material från andra länder	12
Mål	12
Kortsiktiga och långsiktiga mål	12
Strategier	13
Prioriteringar och strategier för att nå målen	13
Mentalitet och bruksegenskaper	20
Nulägesbeskrivning.....	20
BPH samt enkätsvar	20
Mentalitet och bruksegenskaper i förhållande till rasstandarderna.....	21
Mål	21
Beskrivning av kortsiktiga och långsiktiga mål	21
Strategier	21
Prioriteringar och strategier för att nå målen	21
Exteriör	22
Nulägesbeskrivning.....	23
Exteriöra överdrifter	26
Mål	27
Beskrivning av kortsiktiga och långsiktiga mål	27
Strategier	27
Prioriteringar och strategier för att nå målen	27
Summering (sammanfattning).....	28
Plan för fortsatt arbete i klubben	29
Loggbok RAS-arbetet i Japanese Chin Societeten	29
Källhänvisningar.....	29

Inledning

Japanese Chin Societetens (JCS) RAS-dokumentation skall ses som en ambition att samla och sprida information om rasen samt att utöka samarbetet inom uppfödarkåren för en frisk och sund Japanese Chin även i framtiden.

Rasklubbens ansvar är att förvalta och utveckla rasen. Detta dokument är JCS:s RAS-dokumentation, ett komplement till SKK:s grundregler och avelspolicy. Nedan avelsstrategi gäller all uppfödning och avel med Japanese Chin i Sverige, medlem som icke medlem i rasklubben. JCS:s avelsstrategi verkar för en frisk och sund Japanese Chin med en god mentalitet och exteriör, detta uppnås genom att endast använda friska, sunda och rastypiska hundar i avel. Våra rasers utveckling grundas på uppfödarnas val av avelsdjur. Genetisk variation är en förutsättning för rasens möjlighet till fortlevnad. Därför skall aveln vara målinriktad, långsiktig och hållbar. Med hållbar menas att den inte leder till brister avseende hälsa, mentalitet och funktion eller utarmar rasen på genetisk variation.

Förutom detta dokument är alla som sysslar med avel inom rasen Japanese Chin skyldiga att följa de lagar och förordningar som rör avelsarbetet, såsom:

- Europarådets konvention till skydd för sällskapsdjur
- Djurskyddslagen med regler och förordningar
- SKK:s grundregler, avelspolicy, registreringsregler och etiska riktlinjer

Denna revidering av RAS är gjord under 2017 - 2020 och är till stora delar en helt omarbetad version, vilket förhoppningsvis ska göra det lättare vid framtida revisioner. SKK:s Avelskommittés utlåtande från föregående version av RAS där AK gett råd om vad som är lämpligt att beakta vid revidering är bifogad som *bilaga 1*.

Asiatiska dvärghundar, väggmålning 1600-talet.

Generellt om rasen

Rasens historia, bakgrund och utveckling

Enligt den japanska legenden uppkom Japanese Chin genom en kärleksförbindelse mellan ett lejon och en silkesapa. Från lejonet ärvde den sin kungliga värdighet och från silkesapan har den fått sin livliga, sorglösa natur och sin kärlek till solen. Den skulle ägas och födas upp av kungligheter.

Japanese Chin är en av de trubbnosiga hundraserna som har sitt ursprung i Asien. Det är näst intill omöjligt att få reda på rasens rötter – en teori är att rasen uppstod i Korea och att Koreas härskare år 732 skänkte Chins till det japanska hovet. Det finns också uppgifter i historiska arkiv om att japanska sändebud tog med sig små hundar av Chin-typ tillbaka till Japan där rasen blev oerhört populär bland landets elit. Det berättas att då shogun Tsynaiooshi Tokugawa regerade (1680 - 1709) föddes den ras upp som kom att kallas Chin på slottet i Edo. Ibland sägs det att rasen uppstod i Kina och bara ägdes av den kejsrerliga familjen.

Vi kan i alla händelser slå fast att Japanese Chin är en mycket gammal ras från Orienten som aldrig har haft någon annan arbetsuppgift än att vara en älsklig sällskapshund.

Benämningen "Chin" kommer från det japanska "makura tsin" (makura-kudde) och kanske betydde det att dessa hundar levde ett skyddat liv på kuddar – eller att det syftar på överläppens rundning till två små "sidenkuddar". En japansk lärare, Minakata, hävdade att ordet "Chin" betyder "att ge en belöning" eller "att göra en mängd hyss".

År 1613 förde den brittiska kaptenen Searl med sig en Japanese Chin till England och år 1853 tog den amerikanske kommandören Perry med sig flera Japanese Chin till USA och gav två i present till Storbritanniens drottning Victoria. Fler hundar importerades till Storbritannien och det kom att bli det land som ledde uppfödningen av rasen i Europa.

På 1940-talet drabbades världen av andra världskriget och stora delar av den japanska stammen av Japanese Chin dog ut. Rasen byggdes upp igen med spillror av de Chins som överlevt och med importer från Storbritannien. Efter andra världskriget fanns det i Japan huvudsakligen tre blodslinjer; var och en med sina specifika exteriöra egenskaper: Momotaro, Kumochino och Ishihara. Till exempel så varierade storleken från 24 till cirka 28 centimeter. När Japaneserna importerades från Japan så blandades dessa linjer.

I Storbritannien var Japanese Chin en av kungahusets favoritraser. Den danskfödda engelska drottning Alexandra lär ha ägt 26 Japaneser, både vit-svarta och vit-röda.

Rasen fanns tidigt representerad på utställningar i Storbritannien. Tre kennlar står i en klass för sig när det gäller uppfödning av Japanese Chin i Storbritannien under 1900-talet: Riu Gu (Mrs Eileen Craufurd), Yevot (Miss May Tovey) och Sternroc (Mrs Pamela Cross Stern), vilka alla har haft betydelse för rasen i Skandinavien.

Champion O'Toyo of Braywick, Japanese Chin oil by Frederick Thomas Daws (English, 1878-1949)

Sverige

Kennel Ulleberg i Norge (Fröken Marie Knudtzon) hade den första skandinaviska uppfödningen av Japanese Chin 1912. 1919 visades de första svenskuppfödda Japaneserna i Sverige – Toki och Kiki – ägare herr Sachs och fröken Westerberg.

På 1920-talet födde godsägare Felix Berglund upp den första svenskfödda championen, Örikets Oki-San, men det var Pekingesepuppfödaren Aina Rossander (kennel Toyhome's) som var den mest betydande uppfödaren av Japanese Chin, främst under 1930-talet med sina brittiska importörer.

På 1940-talet dog rasen ut i Sverige eftersom den var ytterst känslig för den svårartade valpsjukeepidemin som grasserade. På den tiden fanns det inget vaccin mot denna sjukdom.

Det dröjde ända till 1960-talet innan rasen återintroducerades i Sverige genom Ingrid Sjöstedts engelska import Ch Matsou of Riu Gu. Genom att han var den enda Japanesen i Sverige gick han aldrig i avel, men han var en god reklam för rasen. Man importerar senare flera hundar från England. Under 1970-talet importeras även hundar från USA och även japanska blodslinjer används.

I Skandinavien har denna lilla älskliga ras aldrig tillhört de populäraste dvärghundsraserna. Som mest har det registrerats kring 150 valpar per år i Sverige. Det har kontinuerligt importerats hundar från England, USA och indirekt har också japanska blodslinjer kommit in. Det har hela tiden funnits många obesläktade

blodslinjer. Rasen hade således redan från början stor genetisk variation och har det fortfarande.

I motsats till exempel Pekingesen har Japanesen förändrat sig förbluffande lite sedan den först kom till Europa.

Övergripande avelsmål för rasen

Rasklubben vill främja en långsiktig, målinriktad och hållbar avel som leder till exteriört fullgoda Japanese Chin med goda förutsättningar för ett långt liv utan hälsostörningar och med bibehållandet av en rastypisk mentalitet. Rasens utveckling grundas på uppfödarnas hållbara val av avelsdjur. Genetisk variation är nödvändig för att rasen skall kunna motstå sjukdomar och leva upp till de krav som ställs i dag. Med hållbar menas, att valet ej leder till brister avseende hälsa, mentalitet och funktion eller utarmar rasen på genetisk variation.

Rasens population/avelsstruktur (SKK/Avelsdata)

Nulägesbeskrivning

Populationsstorlek, registreringssiffror

I Jordbruksverkets register över hundar i Sverige (som alla enligt lag är skyldiga att registrera sina hundar i) fanns det år 2018 601 Japanese Chin registrerade.

I registret djurid.se fanns det i maj 2019 401 hundar fördelat på 242 ägare. I SKKs ägarregister fanns det vid samma tid 392 Japanese Chin yngre än 10 år registrerade.

Hälften av dessa hundar är förmodligen över 7 år och används sålunda oftast inte i aveln. Den andra hälften ägs i många fall av ägare som inte är intresserade av avel utan som enbart har Japanesen som sällskapshund. De visar heller oftast inte sin hund på

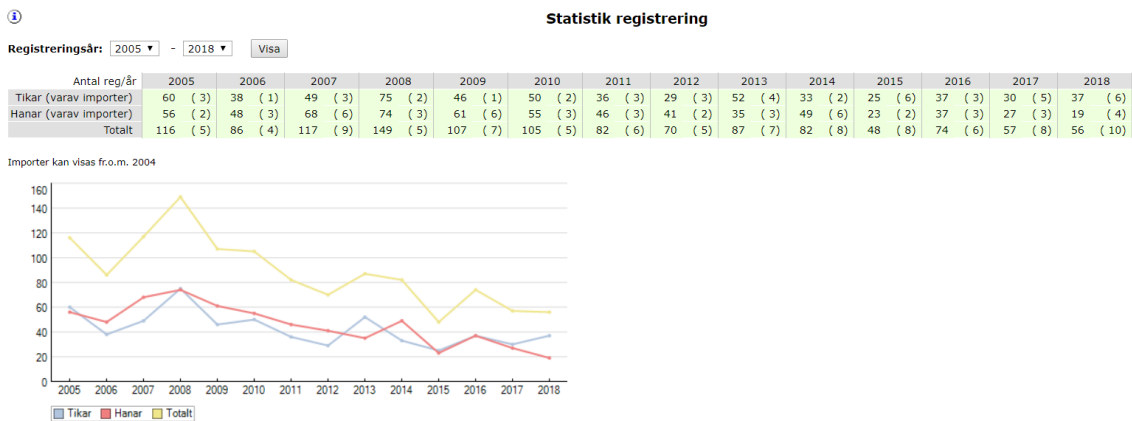
utställning vilket gör det svårt att hitta dem. Detta gör att den totala avelsbasen inte är så stor och urvalet av avelsdjur är därför begränsat.

Japanese Chin har 85 kennelnamn med kull i Sverige sedan 1990.

Sedan 2005-01-01 har det tillkommit 19 nya kennelnamn på rasen.

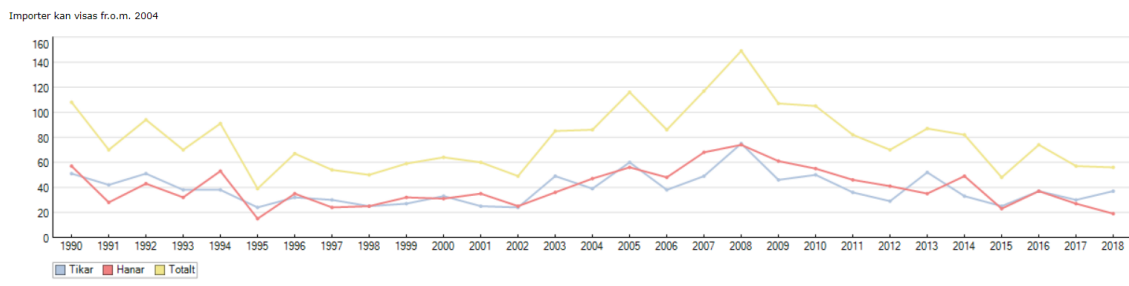

Statistik registrering

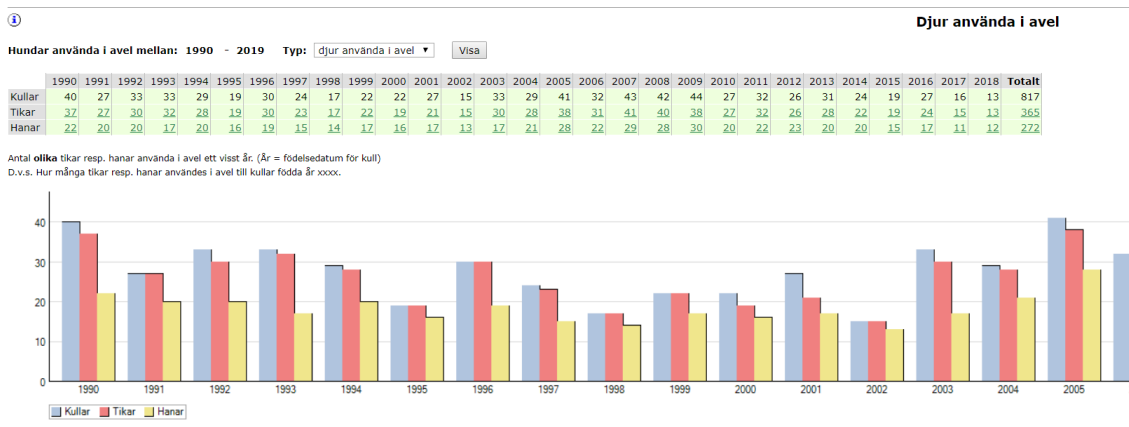
Figur 1 Statistik registrering 2005–2018. Från SKK Avelsdata 2019–01-15

Rasen ser ut att ha en nedåtgående trend med 56 registrerade valpar 2018 men om vi ser längre bak i backspegeln så kan vi se att vi är tillbaka på samma nivå av antal registrerade valpar som på senare delen av 90-talet. 2008 hade rasen ett rekordstort antal registrerade hundar med 149 stycken.

Figur 2 Statistik registrering 1990–2018. Från SKK Avelsdata 2019–01-15

Djur använda i avel

Figur 3 Antal olika tikar resp. hanar använda i avel ett visst år. (År = födelsedatum för kull). D.v.s. hur många tikar resp. hanar som användes i avel till kullar födda år XXXX. Från SKK Avelsdata 2019–01-15

Ingen tik har gått i avel före 18 månaders ålder efter 2008. Enstaka hanar är använda i avel före 18 månaders ålder efter 2008, sju hanar innan 13 månaders ålder. I och med de nya avelsreglerna, som fastställer att avelsdjur ska vara både fysiskt och mentalt mogna, har antalet mycket unga djur i avel minskat. Detta är bra på flera sätt. Man hinner utvärdera avelsdjuret bättre, såväl exteriört som mentalt och eftersom flertalet sjukdomar inte uppträder förrän djuret passerat unghundsstadiet, är en senare avelsdebut bra för hälsostatusen på rasen.

Om man tittar på diagrammet ovan så ser man att fördelningen mellan avelshanar och -tikar ligger på ungefär 40/60 vilket är positivt.

Inavelstrend

JAPANESE CHIN

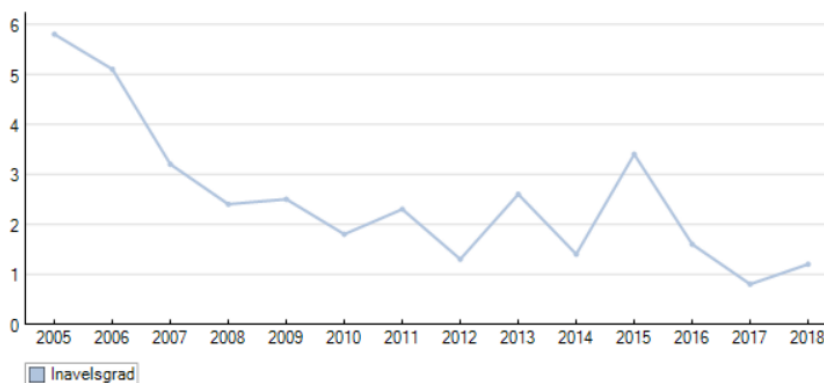

Inavelstrend

Visa fr.o.m.: 2005 t.o.m.: 2018 Typ: inavelsgrad Visa

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Inavelsgrad	5,8 %	5,1 %	3,2 %	2,4 %	2,5 %	1,8 %	2,3 %	1,3 %	2,6 %	1,4 %	3,4 %	1,6 %	0,8 %	1,2 %

Rasens genomsnittliga inavelsgrad. Beräknad över 5 generationer.

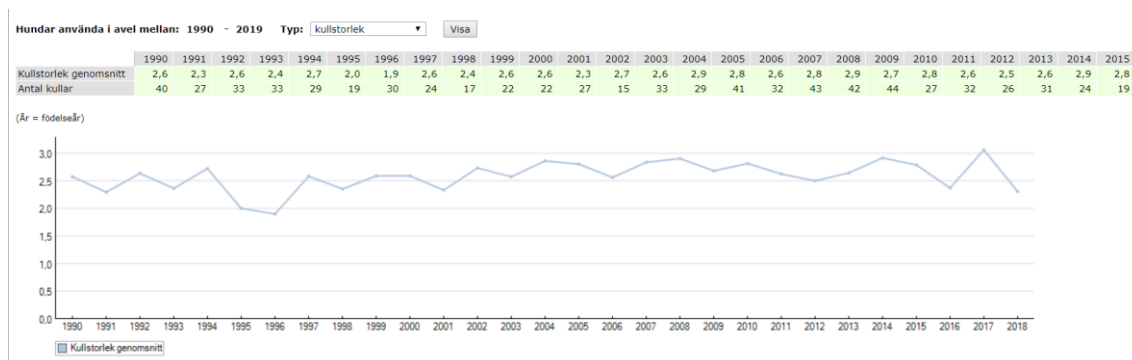
Figur 4 Inavelstrend. Visar inavelsökning under fem generationer. Från SKK Avelsdata 2019–01-15

Inavelsgraden inom en ras ökar kontinuerligt eftersom individerna i rasen är mer eller mindre släkt med varandra. Därför är det inte korrekt att tala om att sänka inavelsgraden. Genom att planera avelsarbetet och undvika nära släktskapsparningar kan man dock minimera inavelsökningen inom rasen. En sjunkande kurva över tidsperioden skall därför tolkas som en avtagande ökning av inavelsgraden och inte som en minskande inavelsgrad (info från SKK Avelsdata).

Kusinparning ger en inavelsgrad på 6,25 % och är den gräns man brukar ange för nära släktskapsavel. Föräldrar som är närmare släkt än kusiner bör inte paras för att en alltför snabb stegring av inavelsgraden ska kunna undvikas. Att para far med dotter, mor med son eller helsyskon med varandra är ett brott mot SKK:s grundregler (info från SKK).

Nu ska man veta att när man använder SKK:s avelsdata och provparningen kan man få en inavelsgrad som är lägre än den verkliga. Det här beror på att SKK inte tar in den kompletta stamtavlan för en utländsk hund, man tar in två generationer. I vissa fall finns det fler led bakom (om hundens föräldrar varit på utställning i Sverige till exempel), men ofta stannar stamtavlan efter två generationer på en utländsk hund.

Kullstorlek

Figur 5 Kullstorlek, genomsnittligt antal valpar 1990–2018. Från SKK Avelsdata 2019–01-15

Den genomsnittliga kullstorleken per år sett från år 1990 till 2018 varierar från 1,9 till 3,1 valpar med ett högre genomsnitt de tio senaste åren (2,67) jämfört med de tio första åren (2,41).

Barnbarn

JAPANESE CHIN

Åvelsstruktur - barnbarn

Visa: Tabell | Kön: Alla | Svenskfödda barnbarn, antal: | t.o.m.: | Visa

* Övriga är de ej svenskfödda avkommor/barnbarn som finns i SKKs databas, t.ex. importer och tävlingshundar. Dessa räknas ej med i rasstatistik.

Antal hundar: 413

Regnr	Hundnamn	OBS!	Föd.år	Sv.födda avk.	* Övr. avk.	Sv. barnbarn	* Övr. barnbarn
S16679/99	LINDBLOMMANS ITCHIBAM JOLUS		1999	27	0	117	2
S50993/99	ODESSA'S KIRIL		1997	38	1	116	1
S12197/2004	OKAYJO AV CHINURI		2003	41	0	93	1
S43304/2006	HIN SATORI YAMAMOTO YASUMO		2005	24	0	81	0
S45112/2005	FUINRANDO SIMO		2004	18	0	79	0
S48755/96	HÅRSKAS PANDORA	!	1996	12	0	67	0
S55691/98	HÅRSKAS B-B-ICH	!	1998	10	0	65	2
S51620/97	PIA'S ÅDESSA Å-RITZA	!	1997	14	0	64	0
S47106/2000	PIA'S UKUSHIMA UWA-JIMA		2000	12	0	64	0
S48316/98	PIA'S EXTRA ES-MERALDA	!	1998	20	0	60	0
S28104/96	KLÄPPHÄLLANS CIKITO		1996	18	0	60	0
S64721/2007	SNOWBIRD BONIFACIO		2005	30	0	57	0
S43314/2001	KITTEKA YRVÄDER YPIGPIA		2001	15	1	55	1
S11014/92	FUINRANDO QUINIANTOS		1991	12	1	54	2
S45354/90	FINCHFIELD KAZUJO		1990	20	1	52	3
S61479/92	LINROOS ZARATHOS		1992	17	0	49	0
S27640/2003	PHANTASY PAN FOR GOLD		2001	12	0	47	0
S47906/2004	PIA'S JIN-HONG SON		2004	16	0	46	1
S53222/98	GULDKANTENS CHASMIN	!	1998	20	0	45	1
S38012/98	JAPPEGÅRDENS JODO		1998	16	0	45	0
S51617/97	PIA'S ÅDI ÅRI-KAN		1997	5	0	44	0

Figur 6 Barnbarn. Från SKK Avelsdata 2019–01-15

Sidan visar en sammanställning över antalet barnbarn till hanar respektive tikar. Antalet barnbarn visas i tabell och är tänkt att ge vägledning över vilka djurs gener som fått stor spridning i rasen genom att deras avkommor i stor utsträckning gått vidare i avel.

Under rubriken "Övriga barnbarn" redovisas barnbarn som inte fötts och registrerats i Sverige men som ändå finns i SKK:s databas. Det kan t.ex. vara importerade hundar eller hundar som varit i Sverige för att tävla. En hund kan ha fler avkommor och barnbarn utomlands än de SKK som finns i SKK:s databas (info från SKK Avelsdata).

SKK har rekommendationer när det gäller hur stor del av valparna som en enskild hund bör hålla sig till. I en numerärt stor ras bör en enskild hund under dess livstid inte stå för mer än 2,5% av valparna räknat under en generation, dvs. en 5-årsperiod. I en numerärt liten ras handlar det om upp till 5% av valparna. I en sådan numerärt liten ras som vår kan vi dock inte räkna alltför hårt på detta.

Import av material från andra länder

Att importera djur är ett viktigt sätt att skapa bredd i avelsbasen. Man har en chans att få in nytt blod, d.v.s. individer som är extremt avlägset besläktade med de avelsdjur som man redan har i landet. Samtidigt får man ta med i beräkningen att man inte vet något om eventuella sjukdomsanlag, temperament hos släktingar och så vidare, annat än vad säljaren berättar.

Under de senaste tio åren har cirka 70 hundar importerats. De flesta från Ryssland, Polen, Norge, Finland, Danmark och Storbritannien. En större del av de importerade hundarna visas på utställning och används i avel jämfört med de svenskfödda.

Mål

Kortsiktiga och långsiktiga mål

Ökningen av inavelsgraden i rasen bör fortsatt ligga under 2%. I varje enskild parning skall inavelsgraden ligga under 6,25%.

Att bibehålla god bredd i avelsbasen utan att för den sakens skull göra avkall på kvaliteten hos avelsdjuren gällande exteriör, mentalitet och hälsa.

Att ha i åtanke att antal avkommor per avelshund under dess livstid helst inte bör överstiga 5% av valparna räknat på en generation (5-årsperiod).

Att inga Japanese Chin ska användas i avel före 18 månaders ålder och bara ytterst få före 24 månader.

Att fortsätta den positiva trenden med många hanar använda i avel.

Att öka åldersspridningen uppåt, särskilt på hanhundar, i möjligaste mån. Framför allt hanarna kan gå i avel vid högre ålder och en sen avelsdebut för en hane kan vara positivt. Vid femårsåldern har de flesta som drabbas av ärftliga åkommor fått symptom på dessa, så det är förenat med färre risker att använda en äldre hane.

Strategier

Prioriteringar och strategier för att nå målen

Rasklubben rekommenderar att tikar inte går i aveln före 2 års ålder och inte senare än 7 års ålder och rekommenderar högst 4 kullar per tik.

Uppmuntra användningen av äldre, friska hanhundar av god kvalitet.

Att öka kunskapen om vikten av att använda fysiskt och mentalt mogna hundar i avelsarbetet.

Hålla RAS-dokumentet uppdaterat.

Hälsa

Nulägesbeskrivning

Generell beskrivning av helhetsituationen i rasen

Japanese Chin är känd som en frisk ras utan rasbundna sjukdomar och inga hälsoprogram finns för rasen, dvs. det finns inga krav centralt på specifika hälsoundersökningar för registrering av valpar.

Det är sant att rasen är förhållandevis frisk men det förekommer vissa sjukdomar och problem som kommer att tas upp mer detaljerat i texten nedan. Japanese Chin ligger i en medelhög premienivå hos försäkringsbolagen.

Vi har problem med att hundar drabbas av MVD (hjärtsjukdom), de allra flesta då de uppnått seniorålder, trots att de i övrigt är i utmärkt kondition. Innan detta visas ofta inga symtom och hundarna lever fullgoda liv. MVD är något som vi måste ta på allvar i vårt avelsarbete men är svårt att angripa då diagnos endast kan ställas på redan sjuka hundar, DNA-test saknas.

Rasen finns med i SRD (Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar), numera BSI (Breed Specific Instructions) och ska bedömas särskilt för detta av exteriördomarna på utställningar i Sverige, se avsnittet "Exteriör".

Försäkringsstatistik

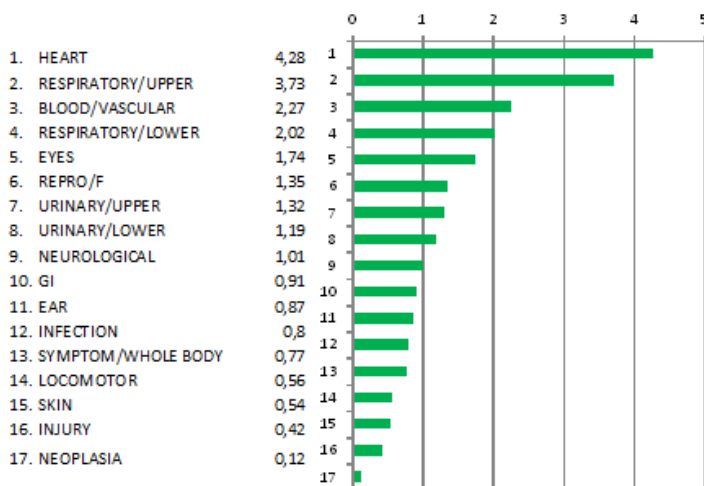
Den statistik vi har att tillgå är siffrorna vi begärt och fått från försäkringsbolagen Agria, Folksam och If.

Agria sammanställer sin statistik ungefär vart tionde år. Agria räknar om antalet hundar i rasen som ersatts för veterinärvård för olika diagnoser och gör en jämförande siffra med alla deras försäkrade hundar vilket gör att vi kan jämföra den relativa risken för olika typer av diagnoser i vår ras i jämförelse med hela hundpopulationen. Att ha i åtanke är att statistiken för rasen gäller relativt få individer. Folksam och If redovisar

antalet fall utan jämförelse med genomsnittshunden. De hundar som ingår med någon sorts diagnos i det statistiska materialet är de fall som fått veterinärvård ersatt från sitt försäkringsbolag, d.v.s. veterinärvårdskostnader som överstiger självrisk. Alla allvarligare åkommor som kräver utredning och veterinärvård brukar överstiga självrisk.

Det vi kan utläsa är att Japanese Chin hos Agria bland deras 17 olika kategorier framförallt ligger högre än populationen i genomsnitt gällande diagnoser inom de tre samlingskategorierna för veterinärvård för hjärta, onormala blodvärden samt övre- och nedre luftvägar. Knappt högre eller samma som genomsnittet för reproduktion, ögon och urinvägar.

Lägre eller mycket lägre än genomsnittet för de sju övriga kategorierna gastrointestinala problem, rörelseapparaten, symtom hela hunden, öron, hud, skador, infektioner och neoplasier (tumör/vävnadsförändringar oavsett benign eller malign). Siffrorna från Folksam och If verkar överensstämja med siffrorna från Agria men det är svårt att säga med säkerhet då de inte jämförs med hela dessa bolags population.

Hälsoenkät

År 2017 genomfördes en hälsoenkät för rasen. Enkäten fanns tillgänglig på Japanese Chin Societetens hemsida under drygt tre månader. 65 svar inkom. Nedan presenteras de tre vanligaste orsakerna till att en Japanese Chin avlivats enligt de uppgifter som framkom i hälsoenkäten:

Hjärtsjukdom/hjärtsvikt: 42% (Hundarnas ålder 7–12 år)

Neurologiska problem/sjukdom: 21%

Tumörer: 10%

Förekomst av hälsoproblem, sjukdomar och/eller defekter

Hjärtsjukdom

Atrioventrikulär endokardi (endokardos), eller Myxomatous Valvular Disease (MVD), är en kronisk degenerativ sjukdom som påverkar hjärtats mitral- och tricuspidalisklaffar. Det är den vanligaste hjärtsjukdomen hos små hundraser och har en ärftlig predisposition. Sjukdomen är orsakad av polysackaridavlagringar i klaffarna som i sin tur snedvrider klaffarna och får dem att läcka. Läckorna gör att hjärtat fungerar mindre effektivt, och den ökade arbetsbelastningen kan så småningom leda till hjärtsvikt.

Incidensen av endokardos uppskattas vara cirka 35% hos alla hundar (alla raser) över 12 år och cirka 5% av hundarna i medelåldern. Tyvärr verkar tillståndet ha en större förekomst och ett tidigare inträde hos vissa hundar, särskilt hos vissa dvärghundsraser som Cavalier King Charles Spaniel, där 50% kan ha rubbningar på grund av endokardos vid fem års ålder. Andra relaterade raser, som Japanese Chin, är särskilt utsatta för ökad förekomst av endokardos med tidig start om noggrann uppfödning inte följs. I raser med små genpooler tar det bara några drabbade "populära matadorer" för att väsentligt förändra rasens genetiska uppsättning.

Försök har gjorts att hitta en DNA-markör för sjukdomen men sjukdomen verkar vara polygenetisk, dvs. flera gener är inblandade och det verkar därför vara avlägset att kunna ta ett blodprov för att utvärdera hundarnas ärftlighet för sjukdomen.

Avelsstrategi

Uppfödare av dvärghundsraser bör som minst be deras veterinärer att ägna särskild uppmärksamhet åt hjärtundersökning av deras avelsdjur, särskilt mitralklaffsområdet, och undvika att avla på någon hund som uppvisar ett blåsljud.

Rekommendationen från rasklubben är att hundar som ska användas i avel (både tik och hane) bör hjärtundersökas med godkänt resultat – innan parning sker och därefter en gång per år så länge hunden används i avel. Hundar med någon form av hjärtproblem bör aldrig användas i avel. Undersökningen rekommenderas vara utförd av behörig veterinär i enlighet med av SKK fastställd metod, dvs en veterinär med specialistkompetens på hund och katt och med behörighet att skriva ut hjärtintyg. Lägsta ålder på hunden för officiell undersökning är 12 månader.

Resultatet kan skickas in till SKK av undersökande klinik men registreras ej centralt på vår ras. Om det skulle bli aktuellt i framtiden med registrerade resultat centralt är det bra om vi redan har börjat skicka in intyg.

Andningsvägar

Japanese Chin har en brakycefal huvudform. Detta kan om man inte ser upp med aveln riskera att ge problem med andningsvägarna på grund av en kortare skalle där mindre utrymme finns för de övre luftvägarna. En Japanese Chin ska vara fri från snarkande andningsljud i vaket tillstånd och ska ha väl öppna näsborrar.

Japanese Chin är en gammal hundras som under hundratals år har sett likadan ut, det brakycefala utseendet har inte avlats fram under kort tid, vilket verkar ha anpassat hundarnas funktion i förhållande till sitt brakycefala utseende bättre än flera andra raser. Tänderna är t.ex. storleksanpassade och framförallt är slemhinnorna i svalget inte tjocka eller slappa annat än på individer i undantagsfall.

I vår hälsoenkät uppges att några hundar har problem med knipta näsborrar och slappt gomsegel/andra problem i svalget som ger sämre villkor för luftutbyte.

Observandum för andningsvägarna finns med som en av två punkter i SRD/BSI (Breed Specific Instructions för exteriördomare) för Japanese Chin. Under juni 2017 till februari 2018 rapporterade domarna att 3 av 183 de visade hundarna haft en något påverkad andning och att 3 av 183 haft något knipta näsborrar.

Avelsstrategi

En Japanese Chin med för trånga näsborrar, för lång, mjuk gom, förträngningar i luftvägarna eller andra bekymmer i struphuvud och svalg – SKA inte användas i avel.

Ögon

Kort nos och runda stora (utan överdrift) ögon ökar risken för ögonskador. Risken ökar om individen har grunda ögonhålor vilket ska ses upp med. Trots detta ses relativt få ögonskador på Japanese Chin. Försäkringsbolagen redovisar få fall (hos Agria värde 1,74) och i vår hälsoenkät är det få hundar som någon gång haft skador på ögonen. Observandum på ögon finns med som en av två punkter i SRD/BSI för Japanese Chin. Under juni 2017 till februari 2018 fanns inga rapporter för ögon på SRD, däremot hade sju domare noterat att de tyckte att hundarna de sett hade för SMÅ ögon.

Avelsstrategi

Se upp för grunda ögonhålor, avla ej på individer med utstående ögon.

Patellaluxation

Patellaluxation innebär att knäskålen (patella) kan förflyttas (luxera) från sin normala position. Patellaluxation är med stor sannolikhet ärftlig, men arvs gången har inte kunnat fastställas. En vanlig accepterad uppfattning är att arvs gången är polygen, dvs. flera olika gener samverkar.

Eftersom det är allmänt känt att många dvärghundsraser är drabbade av patella luxation i varierande grad, har flera uppfödare valt att testa sina hundar innan de går i avel. Tack vare detta har klubben inte behövt införa någon tvingande avelsrekommendation gällande patella luxation. Förhoppningen är att uppfödarna fortsätter att arbeta på detta föredömliga sätt. Patella luxation är inte någon diagnos som dyker upp i Agrias statistik gällande Japanese Chin, men det finns en allmän post i Agrias material som kallas "locomotor" d.v.s. rörelseapparaten, där Japanese Chin ligger klart under genomsnittet för antal drabbade hundar vilket är ett gott tecken.

Under perioden 2006-2016 testades 110 Japanese Chin för patella luxation. Under samma period registrerades drygt 1000 individer (valpar och importörer). Av de 110 hundar som testades var 78 friska och 32 hundar hade någon form av patella luxation.

Det var betydligt vanligare med medial luxation (inåtgående), ingen av de undersökta hundarna hade lateral luxation (utåtgående). Cirka hälften av diagnoserna var av grad 1, d.v.s. knäskålen kan tvingas i sidled, men glider tillbaka på egen hand. Den andra hälften hade diagnos grad 2, knäskålen kan manipuleras i sidled och blir kvar där. Ingen av hundarna hade en diagnos grad 3, där knäskålen på eget bevåg hoppar ur led.

Avelsstrategi

Rasklubben har valt att följa de avelsrekommendationer som andra dvärghundsraser har gällande patella luxation, d.v.s. att en individ med patella grad 1 kan användas i avel tillsammans med hund testad fri från patella luxation. Vi rekommenderar att hundar som ska användas i avel för säkerhets skull undersöks för patella luxation men rasen har inget hälsoprogram.

Epilepsi

I hälsoenkäten redovisas ett fåtal fall av epilepsi i rasen. Eftersom EP är något som vi inte vill att våra hundar drabbas av vill vi nämna denna sjukdom trots ett fåtal drabbade.

Primär epilepsi är en rubbning i hjärnan som kännetecknas av återkommande anfall. Den exakta orsaken är okänd, men är förmodligen någon form av biokemisk eller elektrisk urladdning i hjärnan. Sjukdomen debuterar vanligtvis vid en ålder mellan sex månader och fem år, oftast före tre års ålder.

Primär epilepsi har visat sig vara ärftlig hos vissa raser. Arvet verkar inte vara detsamma i alla raser, studier hos andra raser föreslår autosomalt recessiv arvgång hos någon ras och polygent dominant hos någon ras samt polygent recessivt hos en tredje ras.

Avelsstrategi

Det är förmodligen oklokt att upprepa en uppfödning som har resulterat i en hund med Primär Epilepsi, och säkert oklokt att använda ett epileptiskt djur i ett avelsprogram såvida man inte är beredd på konsekvenserna. Att vänta med att använda tilltänkta avelsdjur som har släktingar med epilepsi tills efter tre års ålder kan hjälpa till att hinna diagnosticera hundar och minska procenten av drabbade avkommor.

En kombination som gett sjuka avkommor ska inte upprepas och sjuka djur skall inte användas i avel.

Atlantoaxial dysplasi

Det här är inte en vanlig sjukdom, men när den förekommer kan det vara en mycket svår upplevelse för hunden, ägaren och uppfödaren. Det kom till rasklubbens vetenskap för ett femtontal år sedan att ett mindre antal hundar drabbats av denna åkomma i Sverige. De aktuella avelsdjurens togs ur avel. Sjukdomen förekommer i enstaka fall i rasen runtom i världen och eftersom det är en allvarlig sjukdom vill vi belysa den.

Atlantoaxial Subluxation är en instabilitet i den första och andra kotan i nacken. Det tar sitt namn från det korrekta namnet på den första halskotan (atlas) och den andra ryggkotan (axis). Bristen på stabilitet orsakar kompression av ryggmärgen som leder till smärta eller förlamning.

Detta tillstånd kan orsakas av trauma hos någon hund, men ses oftare som en medfödd eller utvecklingssvikt i små raser.

De mest drabbade hundarna uppvisar symtom före ett år, även om de med problem på grund av skador kan vara äldre. Det första symptomet är nacksmärta. Det kan märkas på att hunden är ovillig att sänka huvudet till matskålen, eller att hunden plötsligt skriker till av smärta, följt av darrande. Beroende på graden av ryggmärgskompression kan andra symtom omfatta klumpighet eller till och med förlamning och dödsfall. Diagnos görs generellt med olika typer av bilddiagnostik. Behandlingen som inte är okomplicerad är konservativ eller genom kirurgi.

Avelsstrategi

Drabbade hundar ska självklart inte användas i avel. Om det inte kan uteslutas att orsaken till sjukdomen är genetiskt betingad ska kombinationen av föräldradjur inte upprepas.

Förekomst av reproduktionsproblem

Japanese Chin har en god reproduktionsförmåga. De har normal sexualdrift och tikarnas förlossningar är i de flesta fall okomplicerade. Kejsarsnitt förekommer i Agrias statistik, men inte i större utsträckning än genomsnittspopulationen.

Mål

Beskrivning av kortsiktiga och långsiktiga mål

Att behålla friskheten i rasen.

Att behålla bredden i avelsbasen för att inte riskera inavelsdepression eller ökning av ärftliga sjukdomar, vilka har en tendens att blossa upp när avelsbasen snävas in.

Att behålla rasens naturligt goda reproduktionsförmåga.

Strategier

Prioriteringar och strategier för att nå målen

I nuläget verkar de ovan nämnda sjukdomarna förutom MVD inte förekomma i någon större omfattning, men hänsyn måste naturligtvis tas i avelsarbetet. Tills vidare kan

följande avelsrekommendationer för sjukdomar med okänd arvsång ges:

- Uteslut sjuka hundar ur avel
- Upprepa aldrig kombinationer som resulterat i sjuk avkomma. Eftersom man inte känner till arvsången har man heller ingen säker grund för att påstå att bägge föräldrarna är anlagsbärare och därför ska tas ur avel
- Iaktta stor försiktighet när det gäller avel med syskon till drabbad hund
- Där man vet att sjukdomar med okänd arvsång finns i linjerna, vänta med avelsdebut till hunden är minst två och helst tre år gammal

Det finns ett mycket enkelt sätt att minimera riskerna med dessa hälsoområden och det är att vänta med avelsdebuten och att göra en hjärtundersökning innan en individ går i avel.

Väntar man tills avelsdjuren är två-tre år så har många ärftliga, potentiellt farliga, sjukdomar börjat ge symptom. Man kan då välja att ta dessa djur ur avel innan de hinner föra sjukdomsanlagen vidare till efterföljande generationer. Detta och att ha en öppen dialog mellan uppfödare och hundägare om vad man vet om stamtavlan och eventuella sjukdomar på släktingar, är något var och en kan göra för att trygga rasen för framtiden. Om det går så långt att klubben någon gång måste ansöka om hälsoprogram, så måste klubben också ha tillgång till all relevant och fastställd information, d.v.s. veterinärintyg på diagnosticerad sjukdom så man resonerar kring behov av åtgärdsprogram.

Att arbeta för ett öppet och tillåtande klimat där uppfödarna gemensamt kan arbeta för en fortsatt hälsosam ras.

Att hålla medlemsmöten och uppfödarutbildningar för att höja kunskapsnivån hos hundägare och uppfödare.

Att informera om hälsostatus och genetik m.m. på hemsidan, i sociala medier samt om vi åter igen får ett medlemsutskick i tryckt form informera även där.

Mentalitet och bruksegenskaper

En Japanese Chin skall ha egenskaper som gör att den fungerar som sällskapshund. Enligt rasstandarderna ska en Japanese Chin vara klok, blid och älsklig. Temperamentet skall vara vänligt och socialt både mot folk och hundar även om den egna familjen oftast är mer viktig än andra människor och hundar. En Japanese Chin ska vara glad och alert utan inslag av stress eller nervositet.

Till temperamentet är rasen Japanese Chin normalt mycket tillgiven och intelligent, samtidigt som den är mycket självständig och inte särskilt mån om att vara till lags om den inte själv vill. Aggressioner mot andra hundar är inte vanligt, en Japanese Chin har oftast ett mildt temperament. De är inte heller särskilt ljudliga, i flock kan de dock bli måttligt skälliga, dörrklockan brukar då inte missas. Ofta har ägare av Japanese Chin mer än en Chin och det beror både på att det inte är några större bekymmer att ha mer än en och att de trivs så bra i varandras sällskap.

De har i stort sett ingen jaktinstinkt och drar sällsynt iväg för att jaga efter vilt.

En Chin är lite "kattlik" i sitt uppträdande och älskar att sitta högt och vissa individer kan tvätta sig i ansiktet som en katt.

Det finns ägare som med framgång tävlar med sina Japanese Chin i både lydning, agility och rallylydning.

Nulägesbeskrivning

BPH samt enkätsvar

På senare tid har en mentalbeskrivning som är mer anpassad till sällskapshunden tagits fram, en s.k. Beteende och Personlighetsbeskrivning Hund (BPH). Till dags datum har tre stycken Japanese Chin genomfört BPH (med skott), två stycken födda 2014 och en född 2015. Förhoppningen är att fler uppfödare och ägare skall vara intresserade av att få sina hundar testade och beskrivna. SDHK har sponsrat en del av anmälningsavgiften

till hundar ingående i SDHK, vars ägare är medlemmar i klubben, till BPH under några år och gör i skrivande stund så fortsatt.

I vår enkät som gjordes under 2017 fick ägare till Japanese Chin svara på om de anser att hunden uppför sig som de förväntade sig när de skaffade en hund av denna ras om och de upplevt något i hundens beteende som problematiskt.

Mentalitet och bruksegenskaper i förhållande till rasstandard

Vad vi kunnat se av svaren i vår enkät så förekommer enstaka hundar med rädslor i rasen, framförallt sociala rädslor, vilket är bekymmersamt både för ägarna och hundarna själva och är inte rastypiskt. De flesta anser dock att hunden uppför sig som de förväntade sig.

En Japanese Chin har aldrig haft någon annan uppgift än att vara sällskapshund och rasstandard är inte utförlig gällande mentaliteten. För att passa som sällskapshund ska en Japanese Chin vara socialt och miljömässigt orädd. De är också pigga på socialt samspel med sina ägare i form av olika aktiviteter, beroende på individ - skogs promenader, träning av tricks, lydning, nosarbete och agility t.ex.

”Hund som uppvisar beteendestörning i form av överdrivna rädlereaktioner eller aggressivt beteende i oprovocerade eller för hunden vardagliga situationer ska inte användas i avel.” (SKKs grundregler utdrag ur punkt 2:3).

Mål

Beskrivning av kortsiktiga och långsiktiga mål

Bibehålla rasens typiska älskliga, blida och kloka temperament. Bibehålla stabil mentalitet och lämplighet som sällskapshund.

Fler deltagande hundar i BPH.

Strategier

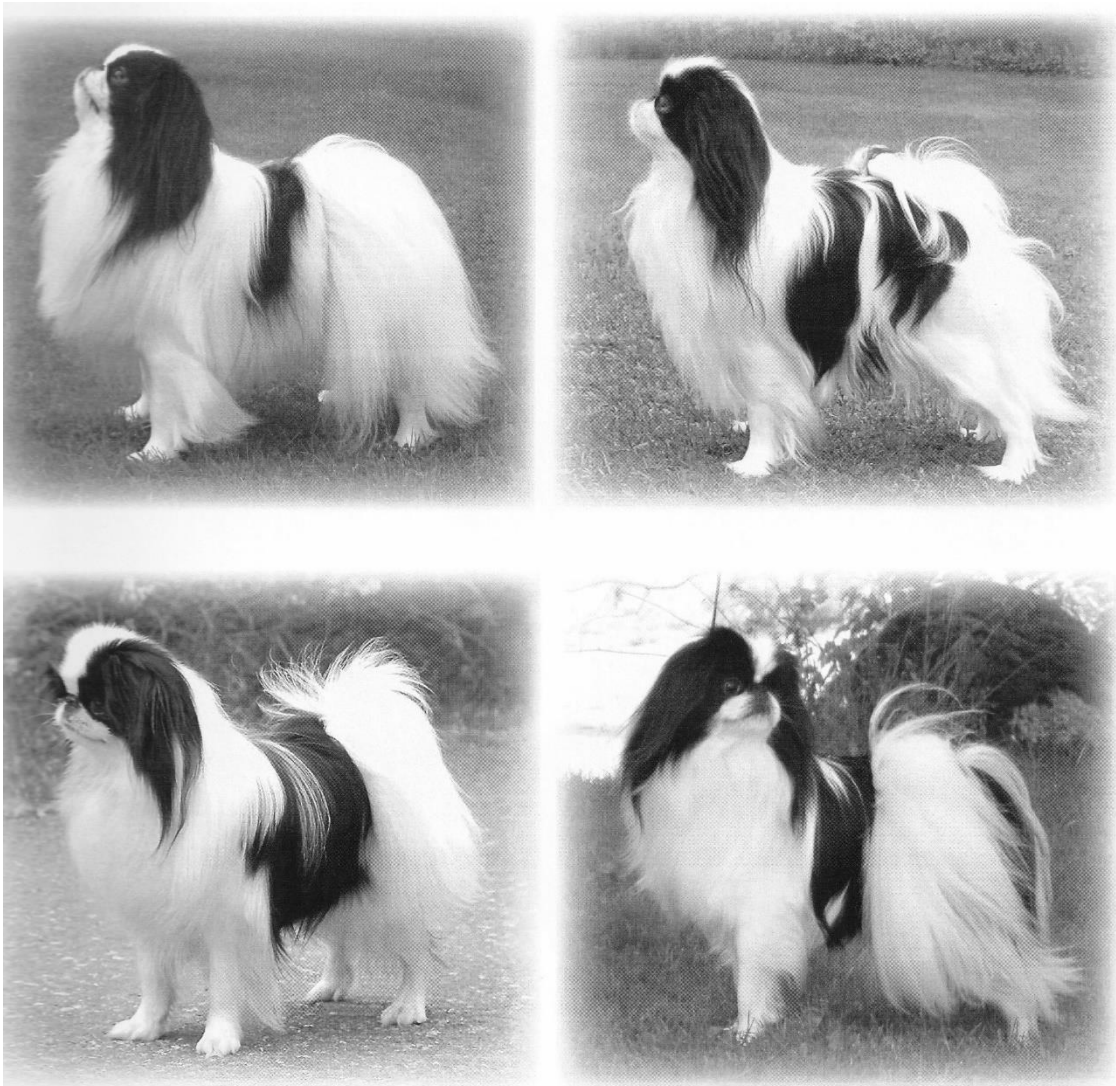
Prioriteringar och strategier för att nå målen

Vi bör främja avel med mentalt stabila hundar utan rädslor. Inga individer med uttalade rädslor bör gå i avel då sådana ofta kan ha hög arvbarhet. Det är viktigt för en Japanese Chin att bli tidigt socialt tränad för att inte bli ängslig vilket bör uppmuntras av uppfödarna vid valpförsäljning.

Vi i JCS bör informera om och uppmuntra till deltagande i BPH för att kunna utvärdera våra hundar för att vid tillräckligt stort antal beskrivna hundar få ett underlag som visar normalvärden för rasen. BPH är anpassat för alla hundar oavsett ras.

Att i nya enkäter ta upp frågor gällande vardagen med Japanese Chin för att säkerställa att den fungerar som den sällskapshund den är tänkt.

Att informera om och uppmuntra ägare till Japanese Chin att vara aktiva med sina hundar inom alla typer av hundsport som passar rasen.

Från "Raskompendium för Japanese Chin", 2016, Japanese Chin Societeten

Exteriör

"Japanese Chin skall vara en liten hund med brett huvud, ymnig päls och ett elegant och graciöst utseende."

"Kroppslängden skall vara lika med mankhöjden. Tiken får vara något längre i kroppen."

Nyckelordet för Japanese Chin är just elegansen. Den skall vara kvadratisk och bära huvudet stolt och aristokratiskt. För lång rygg och/eller för korta ben förtar det eleganta intrycket. Den rikliga pälsen med långa behäng bidrar i hög grad till den attraktiva helheten.

Nulägesbeskrivning

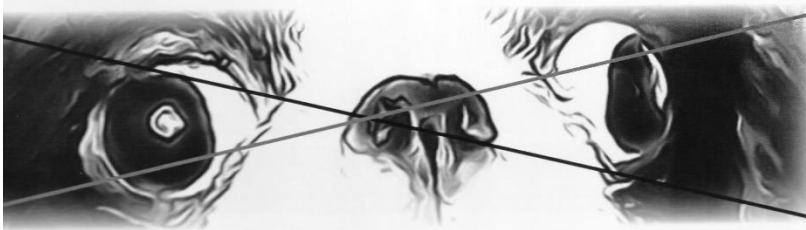
Rasens senaste standard som kom från FCI för snart 20 år sedan har varit ett livligt diskussionsämne sedan många år. Tyvärr har den inte ändrats av FCI efter detta och vid vår klubbs försök att påverka dess skrivning hände ingenting utan den är helt enkelt fastställd av FCI och SKK kan inget göra. Den brittiska och den amerikanska kennelklubbens rasstandarder är mer överensstämmande med verkligheten och förhoppningsvis jobbar både uppfödare och exteriördomare världen över för att behålla det ursprungliga utseendet trots missvisande text i FCIs rasstandard.

Ögonen. Det speciella Japanese Chin-uttrycket med lite vitt i ögonvrån – "the look of astonishment" försvann ur vår senaste rasstandard. I tidigare standarder har det alltid hetat att detta uttryck "must on no account be lost". Så vad har hänt med standarden? Dessa ögon är det som skiljer Japanesen från alla andra raser. Vi har fått tillgång till "Illustrated breed standards" utgiven av den Japanska Kennelklubben 1998. I sina egna illustrationer visar här rasens hemland hundar som alla har tydligt vitt i ögonvrån (se illustration).

Från "Illustrated breed standards", Japanska kennelklubben.

Ögonen har diskuterats runt om i världen på senare tid och vi är nu i stora delar av världen tillsynes överens om att hundarna mår bäst av att antingen visa lite till måttligt vitt i ögonvrån men att även helt avsaknad av visande av vitt ska vara okej. Att visa mycket vitt leder ofta till prominenta ögon vilket inte är eftersträfvansvärt. Det viktigaste som bör understrykas är att överdrifter inte skall premieras varken på utställning eller i avel. Se illustration nedan samt SRD/BSI punkt 2.

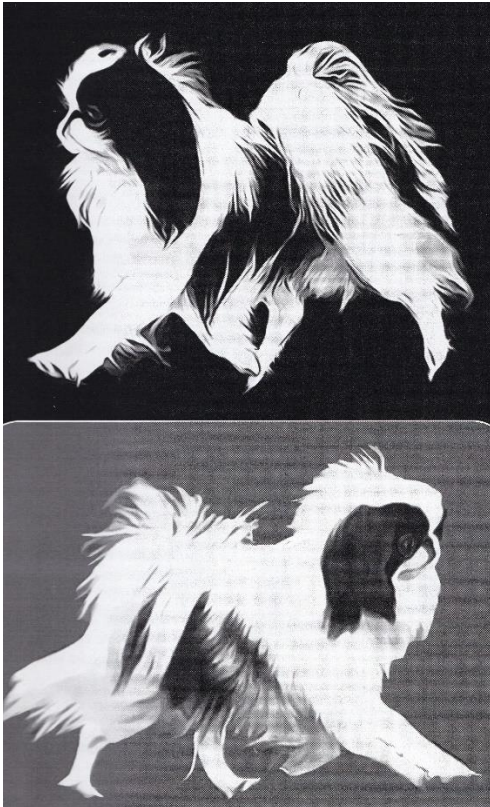
Från "Raskompendium för Japanese Chin", 2016, Japanese Chin Societeten

Öronen. Standarden säger: "Öronen skall vara långa, trekantiga, hängande och täckta av långt pälsår". Nej, öronen skall verkligen inte vara långa på japanesen, den är ingen spaniel. Öronen har alltid helt riktigt beskrivits som "small and triangular", vilket också framgår av den Japanska Kennelklubbens illustration (se nedan). Det är behängen på öronen som ger en illusion av långa öron. Detta måste vara någon typ av översättningsfel.

Från "Illustrated breed standards", Japanska kennelklubben.

Storlek. I den senaste standarden sänktes mankhöjden på Japanese Chin från 30 till 25 cm. 5 cm skulle vara en ansevärd sänkning även på en stor ras och på en liten ras är den naturligtvis ännu mer drastisk. Detta har inte varit till gagn för rasen. Det är väldigt svårt att krympa en dvärghund ytterligare utan att förlora viktiga kvalitéer och eventuellt får man också offra något på sundheten. Litenhet i sig är ingen kvalité om man inte också uppfyller standarden i övrigt. Här är det olyckligt för oss att vi har Japan som ursprungsland. Där har Japanese av tradition snarast betraktats som ett vackert föremål och inte som någonting som skall gå på sina ben.

Rörelser. Japanese har en gångart som den är helt ensam om. Den skall röra sig med högt lyfta raka framben och mycket påskjut bak eller som den engelska standarden uttrycker det: "stylish, straight in movement, lifting the feet high when in motion". Detta blir tillsammans en mycket vägvinnande och synnerligen elegant gångart. Japanese skall ge ett intryck av att "flyta" fram.

Dessa rastypiska rörelser blir alltmer sällsynta. Det är dessvärre inte ovanligt att domare som är mindre bekanta med rasen dessutom slår ner på dem och i stället premierar hundar som rör sig mer "normalt".

Den nuvarande standardtexten inskränker sig till att säga "Rörelserna skall vara eleganta, lätta och stolta".

Exteriöra överdrifter

Japanese Chin är en av raserna som omfattas av BSI/SRD. BSI säger specifikt om rasen: "*Japanese chin – brakycefal. I rasen förekommer riskområden som:*

1. *Andning: Ansträngd ljudlig andning på grund av för liten och smal skalle, vilket begränsar utrymmet i de övre luftvägarna, knipta näsborrar och alltför kort bröstorg. Se appendix 2.**
2. *Ögon: Utstående ögon i grunda ögonhålor ökar risken för ögonskador. Se Appendix 3.**

Leta efter sund andning och korrekt form av huvud/skalle och bröstorg.”

*Appendix 2 och 3 innehåller bedömningsanvisningar för andnings- respektive ögonbesvär.

Den senaste sammanställningen (täcker juni 2017 till februari 2018) av exteriördomarnas SRD-rapportering för Japanese Chin innefattar 43 utställningar och 183 hundar. Vid fem tillfällen hade någon domare noterat någon av punkterna som rasen omfattas av på någon hund och vi kan utläsa att det gällde tre hundar med knipta näsborrar och tre hundar med något påverkad andning.

Sju domare hade noterat att de ansåg att många hundar hade för SMÅ ögon. Inga andra kommentarer om något negativt. 75% tyckte ändå att rasen skulle kvarstå i SRD, men noterbart är att 25% INTE ser orsaker till att rasen bör stå kvar i SRD.

Mål

Beskrivning av kortsiktiga och långsiktiga mål

Vår nuvarande standard tycks vara en till missförstånd gränsande förenkling, där mycket av det rastypiska tagits bort.

Vårt största problem i rasen när det gäller exteriören är därför att japanesen går mot en alltmer utslätad allroundmodell.

Sedan vi fick den nya lägre mankhöjden blev lågställda Japanese Chin, oftast i kombination med en lång rygg, allt vanligare. Då har man onekligen lyckats pressa sig ner till den önskade mankhöjden, men samtidigt fullständigt tappat rastypen. Vi vill arbeta för att helt få tillbaka och behålla den rätta kvadratiska modellen på japanesen.

Vi vill också gärna få upp storleken på japanesen till vår tidigare storlek 28–30 cm för att främja japanesens hälsa. Åtminstone vill vi behålla den naturliga variationen i storlek som finns inom rasen, en storleksskillnad på +/- ca 3 cm både under och över 26–27 cm bör vara tillåten. Detta kan bidra till att vi kan bibehålla våra lätta valpningar samt att allt på en större Japanese Chin är större, andningsvägar, näsborrar etc.

Vi får som helhet en sundare hund och Japanese Chin kommer även i framtiden att vara en frisk hund.

Strategier

Prioriteringar och strategier för att nå målen

Rasklubben vill främja en långsiktig, målinriktad och hållbar avel som leder till exteriört fullgoda Japanese Chin med goda förutsättningar för ett långt liv utan hälsostörningar

och med bibehållandet av en rastypisk mentalitet. Rasens utveckling grundas på uppfödarnas hållbara val av avelsdjur. Genetisk variation är nödvändig för att rasen skall kunna motstå sjukdomar och leva upp till de krav som ställs i dag. Med hållbar menas, att valet ej leder till brister avseende hälsa, mentalitet och funktion eller utarmar rasen på genetisk variation.

Vi ska arbeta aktivt för rasens bevarande och utveckling i Sverige i samarbete med andra uppfödare och rasklubbens intentioner.

Vi följer SKK;s grundregler och avelspolicy.

Ägare till avelstik/hane har innan parning noga definierat och prioriterat de positiva effekter planerad kombination kan ha för rasen.

Summering (sammanfattning)

Japanese Chin är en aristokratisk och elegant dvärghund med en lång historia vars utseende förändrats förhållandevis lite genom åren. Den har rastypiska särdrag såsom sina rörelser, det vita som syns i ögonvrån, de kattlika beteendena och är en utpräglad sällskapshund. Den ska vara klok, blid och älsklig.

Inavelsökningen har minskat genom åren och relativt många hundar används i avel, nästan lika många hanhundar som tikar. Antalet registrerade hundar har minskat med nästan 2/3 sedan rekordåret 2008 men är tillbaka på samma antal som på 90-talet. Japanese Chin är en relativt frisk hund genom livet som ligger på en medelnivå hos försäkringsbolagen men det förekommer att äldre hundar utvecklar MVD. Ett fåtal hundar drabbas också av epilepsi, ögonskador, besvär från andningsvägar och patella luxation.

Japanese Chin finns med på SRD/BSI men relativt få hundar har bedömts ha besvär. Väldigt få Japanese Chin har hittills gjort BPH men vi ser gärna att fler gör det.

Vi är inte nöjda med den senaste rasstandarderna från FCI men trots påtryckningar verkar inte texten kunna ändras.

Kortsiktiga mål

Arbeta för förståelse för vår ras långa historia vad gäller typ och unika egenskaper. Visa upp rasen i olika sammanhang såsom olika hundsporter och att delta i finaltävlingarna på utställningar.

Långsiktiga mål

Att bibehålla rasens sundhet både fysiskt och mentalt, genom noggrant urval av avelsdjur utan att minska avelsbasen.

Att bibehålla rasens särdrag, det som är rastypiskt, såsom storlek, kroppstyp, pälskvalitet, rörelser, uppträdande mm.

Plan för fortsatt arbete i klubben

Rasklubbens styrelse verkar för att RAS förankras hos uppfödare och övriga medlemmar, genom möten och information.

Klubben arbetar för rasens bästa, följer med i rasens hälsoutveckling, informerar om rasen via funktionärer, klubbens hemsida och på sociala medier.

Någon form av trevlig samvaro bör vara en tradition i samband med rasspecialerna, eventuellt med någon typ av föreläsning enligt önskemål. Det är trots allt samarbete som behövs för att vi ska komma någon vart.

En webbaserad hälsoenkät läggs ut inför varje revidering.

Uppföljning av RAS ska ske årligen och redovisas genom verksamhetsberättelse och verksamhetsplan.

Revidering av RAS ska ske vart femte år.

Loggbok RAS-arbetet i Japanese Chin Societeten

Hälsoenkät utskickad till samtliga medlemmar 2002, redovisad i Japanese Chin-Nytt 2004.

Försäkringsstatistik efterskickad från Agria, Folksam och Sveland 2004.

Vid vårt största uppfödarmöte någonsin vid klubbens 30-årsjubileum den 23 augusti 2004 i Ramkvilla förankrade vi Rasdokumentet. Inga invändningar och inget upplevdes som kontroversiellt.

Hälsoenkät publicerad på Internet 2017.

Försäkringsstatistik efterskickad från Agria, Folksam och If 2017.

Förankring av RAS-dokumentet 2019 – Dokumentet har lagts ut på Japanese Chin Societetens hemsida samt Facebooksida under ca 10 dagar med en hänvisning till sammankallande i RAS vid frågor eller synpunkter. Inga frågor eller synpunkter har inkommit. JCS styrelse har vid styrelsemöte 2019-09-03 enhälligt godkänt dokumentet.

Källhänvisningar

Alexander, Claude V. Japanese Chin. Neptune City. 1990.

Collier, V W F. Dogs of China and Japan in nature and art. London. 1924.

Cross Stern, Pamela & Mather, Tom. The complete Japanese chin. Lydney. 1997.

Japan Kennel Club. Illustrated Breed Standards. Tokyo. 1998.

Japanese Chin Societeten. Raskompendium för Japanese Chin. 2003.

Legl-Jacobson, Elisabeth. Japanese Chin. Göteborg. 1982.

Legl-Jacobson, Elisabeth. The Japanese Dog from the land of the rising sun. Loveland 2002.

Malm, Sofia & Lindholm, Åsa. Hundavel i teori och praktik. SKK, Spånga. 2013.

Internet

Japanese Chin Club of America. Om hälsa och endokardos.
<https://japanesechinclub.org/health/endocardiosis.php> (2019-01-15)

Japanese Chin Club of America. Om hälsa och epilepsi.
<https://japanesechinclub.org/health/epilepsy.php> (2019-01-15)

Japanese Chin Club of America. Leanne Bertani. Om hälsa och atlantoaxial dysplasi.
<https://japanesechinclub.org/health/atlantoaxial.php> (2019-01-15)

SKK Avelsdata <https://hundar.skk.se/avelldata/Initial.aspx> (2019-01-15)

SKK Hälsoprogram, patellaluxation
<https://www.skk.se/sv/uppfodning/halsa/halsoprogram/patellaluxation/>
(2019-01-15)

The Japanese Chin Club, UK. Om hälsa hos rasen
<https://www.japanesechinclub.co.uk/health-matter> (2019-01-15)

UK The Kennel Club, Report from the Kennel Club/ British Small Animal Veterinary Association Scientific Committee Summary results of the Purebred Dog Health Survey for the Japanese Chin breed
<https://www.thekennelclub.org.uk/media/16554/japanese%20chin.pdf>
(2019-01-15)

Försäkringsstatistik från Agria, Folksam och If

Alla illustrationer av Barbro Stensson om inte annat anges.

Bilaga 1

Utlåtande över RAS för japanese chin.

Undertecknad har på uppdrag av SKK/AK granskat Japanese Chin Societetens avelsstrategi. Jag finner strategin väl genomarbetad och korrekt förankrad. Följande kommentarer kan användas i det fortsatta arbetet med RAS.

- Mentaliteten skulle kunna ges lite mer utrymme. Den hör till rasens positiva sidor idag och förhoppningsvis även i framtiden.
- När det gäller hälsa refereras till en enkät, men det är bara försäkringsbolagens statistik som redovisas här. Det vore intressant att veta vad som framkom av enkätsvaren.
- När det gäller beräkningar av effektiv avelsbas utgår jag ifrån att man kört programmet ett antal gånger för att få fram ett medeltal eftersom siffran för tillgänglig avelsbas kan variera.
- Under rubriken Målsättning/Framtid återfinns både mål och strategier. Att markera hur man tänkt arbeta för att uppnå målen skulle göra dokumentet tydligare.

*Exempel. **Mål:** Eliminera diskbråck. **Strategi:** Hundar med diskbråck ska inte gå i avel, klubben ska genom enkäter och försäkringsstatistik samla underlag för vidare avelsplanering.*

2006-01-08

Karin Drotz